

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

40. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego uwzględnienia stanowiska Parlamentu przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie inwestycji, a także podczas negocjacji; przypomina brzmienie porozumienia ramowego w sprawie stosunków Parlamentu Europejskiego z Komisją i wzywa tę ostatnią do zasięgnięcia opinii Parlamentu w sprawie projektów mandatów negocjacyjnych odpowiednio wcześniej, aby umożliwić mu wyrażenie stanowiska, które musi z kolei zostać uwzględnione przez Komisję i Radę;

41. podkreśla potrzebę uwzględnienia roli delegacji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w strategii dotyczącej przyszłej polityki inwestycyjnej, uznając ich potencjał i lokalną ekspercką wiedzę za strategiczne elementy osiągnięcia założeń tej nowej polityki;

*

* *

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, państwom członkowskim, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, jak również Komitetowi Regionów.

Ochrona interesów finansowych Wspólnot – Zwalczanie nadużyć finansowych

P7_TA(2011)0142

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot – Zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne za 2009 r. (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie wcześniejszych sprawozdań rocznych Komisji Europejskiej i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 14 lipca 2010 r. dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne za 2009 r.” (COM(2010)0382) wraz z załącznikami (SEC(2010)0897 i SEC(2010)0898),
- uwzględniając dziesiąte sprawozdanie z działalności OLAF-u – sprawozdanie roczne 2010 ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2009 wraz z odpowiedziami instytucji ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące działań finansowanych z ósmego, dziewiątego i dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2009, wraz z odpowiedziami Komisji ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 319 ust. 3 i art. 325 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ Dz.U. C 303 z 9.11.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 303 z 9.11.2010, s. 243.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie działań Unii na rzecz walki z korupcją⁽¹⁾, wydane celem zagwarantowania, że przy wykorzystywaniu funduszy UE nie będzie dochodziło do korupcji,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0050/2011),

Uwagi ogólne

1. ubolewa, że ogólnie rzecz biorąc, sprawozdanie Komisji zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne za 2009 r.” (COM(2010)0382) („sprawozdanie o ochronie interesów finansowych Wspólnoty za 2009 r.”), przedstawione zgodnie z art. 325 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), nie zawiera informacji o szacunkowym poziomie nieprawidłowości i nadużyć w poszczególnych państwach członkowskich, ponieważ koncentruje się na poziomie sprawozdawczości, w związku z czym nie daje ogólnego obrazu aktualnego poziomu nieprawidłowości i nadużyć w państwach członkowskich oraz uniemożliwia zidentyfikowanie i zdyscyplinowanie tych, w których poziom nieprawidłowości i nadużyć jest najwyższy;
2. podkreśla, że nadużycie jest jednym z przykładów celowego wykroczenia i przestępstwem prawnym, a nieprawidłowość jest brakiem zgodności z zasadami; wyraża ubolewanie, że w sprawozdaniu Komisji nie omawia się nadużyć szczegółowo, a nieprawidłowości omawia się bardzo pobieżnie; podkreśla, że art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej odnosi się do nadużyć, a nie do nieprawidłowości, i wzywa do określenia różnicy między nadużyciem a błędami czy nieprawidłowościami;
3. podkreśla, że przez ostatnie kilka lat rozwinęły się techniki pomiaru nadużyć jako część szerszej próby zwalczania korupcji i nalega na Komisję, żeby zintensyfikowała te wysiłki badawcze oraz wdrożyła we współpracy z państwami członkowskimi, początkowo jako projekt pilotażowy, stosowne nowe metody rozwijane w celu pomiaru zjawiska nieprawidłowości i nadużyć;
4. wzywa Komisję do wypełnienia jej obowiązków w zapewnieniu stosowania się państw członkowskich do obowiązku w zakresie sprawozdawczości, aby uzyskiwać wiarygodne i porównywalne dane na temat nieprawidłowości i nadużyć, nawet jeśli będzie to wymagać od Komisji zmiany systemu kar za niewywiązywanie się z tego obowiązku w zakresie sprawozdawczości;
5. ubolewa nad faktem, że duża część środków UE wciąż jest wydatkowana nieprawidłowo oraz wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich działań celem szybkiego odzyskania tych środków;
6. jest zaniepokojony poziomem wciąż nieodzyskanych lub uznanych za niemożliwe do odzyskania kwot nieprawidłowości we Włoszech na koniec roku obrachunkowego 2009;
7. wzywa Komisję do nałożenia na państwa członkowskie większej odpowiedzialności za niewłaściwie wypłacone kwoty, które nadal nie zostały odzyskane;
8. odnotowuje, że na mocy prawodawstwa unijnego państwa członkowskie mają obowiązek zgłaszania wszystkich nieprawidłowości nie później niż dwa miesiące po zakończeniu kwartału, w którym nieprawidłowość była przedmiotem pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego lub po uzyskaniu nowej informacji o zgłoszonej nieprawidłowości; wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszystkich niezbędnych wysiłków, w tym usprawnienia krajowych procedur administracyjnych, na rzecz dotrzymania wymaganych terminów i zmniejszenia luki czasowej pomiędzy momentem stwierdzenia nieprawidłowości a momentem jej zgłoszenia; zwraca się do państw członkowskich, aby podejmując wysiłki na rzecz zwalczania nadużyć działały przede wszystkim jako obrońcy pieniędzy podatników;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0176.

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

9. zapytuje, jakie działania podjęła Komisja, żeby zwalczać wzrost domniemanych nadużyć, zarówno pod względem ich liczby, jak i poziomu kwot w porównaniu do całkowitej liczby przypadków nieprawidłowości w takich państwach członkowskich jak Polska, Rumunia i Bułgaria;

10. jest zaniepokojony podejrzeniem niskim wskaźnikiem domniemanych nadużyć w Hiszpanii i Francji, szczególnie jeśli wziąć pod uwagę ich wielkość i otrzymaną pomoc, jak podała to Komisja w sprawozdaniu za rok 2009, i w związku z tym wzywa Komisję do włączenia szczegółowych informacji na temat zgłoszonej przez państwa zastosowanej metody i zdolności do wykrywania nadużyć w tych państwach;

11. wzywa te państwa członkowskie, które dotychczas nie ratyfikowały ani Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. o ochronie interesów finansowych⁽¹⁾ Wspólnot Europejskich, ani protokołów do niej⁽²⁾ (instrumenty ochrony interesów finansowych Wspólnoty), tzn. Republikę Czeską, Maltę i Estonię, do bezwzględnego ratyfikowania tych instrumentów prawnych; wzywa państwa członkowskie, które ratyfikowały instrumenty ochrony interesów finansowych Wspólnoty, do wzmożenia wysiłków zmierzających do zaostrzenia przepisów prawa karnego w celu ochrony interesów finansowych Unii, zwłaszcza przez likwidację niedociągnięć ujawnionych w drugim sprawozdaniu Komisji na temat wdrażania Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich i protokołów do niej (COM(2008)0077);

12. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie w 2009 r. systemu zarządzania nieprawidłowościami (IMS), aplikacji opracowanej i stosowanej przez OLAF, a także pozytywne skutki, jakie system ten przyniósł; jest zaniepokojony faktem, że Komisja tłumaczy wzrost liczby zgłoszonych przypadków i skutki finansowe zastosowaniem nowej technologii sprawozdawczości; wzywa Komisję do dostarczenia Parlamentowi szczegółowych informacji na temat metod nowo wdrożonej technologii sprawozdawczości oraz do uwzględnienia jej w sprawozdaniach za przyszłe lata; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia IMS oraz do dalszej poprawy w zakresie sprawozdawczości;

13. zwraca się do Komisji o podanie w sprawozdaniu za przyszły rok wartości nieprawidłowości zgłoszonych przy użyciu nowej technologii sprawozdawczości w porównaniu z tradycyjnymi metodami sprawozdawczości; wzywa państwa członkowskie do szybszego zgłaszania nieprawidłowości;

14. ponownie wyraża ubolewanie, że – zważywszy na poważne obawy co do jakości informacji dostarczanych przez państwa członkowskie – Komisja kładzie większy nacisk na przekonanie Parlamentu Europejskiego o konieczności wprowadzenia „dopuszczalnego ryzyka błędu”, niż na przekonanie państw członkowskich o obowiązkowym charakterze krajowych oświadczeń o zarządzaniu, należycie skontrolowanych przez krajowy urząd kontroli i skonsolidowanych przez Trybunał Obrachunkowy; wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi i zgodnie z postanowieniami traktatu sporządziła stosowne sprawozdanie dające Parlamentowi wystarczającą pewność, że cel ten został osiągnięty oraz że działania zwalczające nadużycia są przeprowadzane właściwie;

Dochody: środki własne

15. jest zaniepokojony wielkością nadużyć w porównaniu z nieprawidłowościami w środkach własnych państw członkowskich takich jak Austria, Estonia, Włochy, Rumunia i Słowacja, gdzie nadużycia stanowią ponad połowę ogólnej kwoty nadużyć w każdym państwie członkowskim; wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszystkich koniecznych środków, w tym ścisłej współpracy z instytucjami europejskimi, aby zlikwidować wszystkie przyczyny nadużyć dotyczących funduszy UE;

16. ubolewa nad ujawnionymi przez Trybunał Obrachunkowy niedociągnięciami w nadzorze nad krajowymi władzami celnymi – zwłaszcza w odniesieniu do przeprowadzania analizy ryzyka związanej z selekcją podmiotów gospodarczych i towarów importowanych poddawanych kontrolom celnym – co zwiększa ryzyko niewykrywania niedociągnięć i może doprowadzić do utraty tradycyjnych środków własnych (TOR); wzywa państwa członkowskie do zaostrzenia systemów nadzoru nad krajowymi władzami celnymi, a Komisję do opracowania odpowiedniego wsparcia w tym względzie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 48.

⁽²⁾ Dz.U. C 313 z 23.10.1996, s. 1, Dz.U. C 151 z 20.5.1997, s. 1 i Dz.U. C 221 z 19.7.1997, s. 11.

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

17. podkreśla, że ok. 70 % procedur celnych w przywozie jest uproszczonych, co oznacza, że mają one znaczny wpływ na pobieranie TOR oraz na skuteczność wspólnej polityki handlowej; uważa w związku z tym, że wskazany w specjalnym sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego nr 1/2010 brak skutecznej kontroli procedur uproszczonych w przywozie w państwach członkowskich jest niedopuszczalny i nawołuje Komisję do dalszego zbadania skuteczności kontroli procedur uproszczonych w państwach członkowskich, a w szczególności do przeanalizowania postępów w prowadzeniu przez państwa członkowskie kontroli ex post oraz do przedstawienia Parlamentowi wyników tej analizy do końca 2011 r.;

18. odnotowuje wynik dochodzeń przeprowadzonych przez OLAF w obszarze środków własnych; jest głęboko zaniepokojony skalą nadużyć dotyczących towarów importowanych z Chin i nawołuje państwa członkowskie do bezzwłocznego odzyskania odnośnych kwot;

19. z zadowoleniem przyjmuje zadowolający wynik operacji celnej Diabolo II, w której udział wzięli urzędnicy celni z 13 krajów azjatyckich oraz z 27 państw członkowskich UE, koordynowanej przez Komisję Europejską za pośrednictwem OLAF;

20. z zadowoleniem przyjmuje umowy zawarte przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie z producentami tytoniu mające na celu zwalczanie nielegalnego handlu tytoniem; jest zdania, że w interesie finansowym UE leżą dalsze działania zwalczające przemyt papierosów, który powoduje roczną utratę dochodów dla budżetu UE szacowaną na ok. jeden mld euro; wzywa OLAF-a do odgrywania nadal wiodącej roli w negocjacjach międzynarodowych nad Protokołem w sprawie likwidacji nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi, w świetle art. 15 Ramowej Konwencji Antytytoniowej Światowej Organizacji Zdrowia, który pomógłby zwalczyć nielegalny handel w Unii; jest zdania, że kwota 500 mln euro, które mają zapłacić dwie firmy, a mianowicie British American Tobacco oraz Imperial Tobacco, powinna zostać wykorzystana przez Komisję i zainteresowane państwa członkowskie na zaostrzenie środków antykorupcyjnych;

Wydatki: rolnictwo

21. z zadowoleniem przyjmuje konkluzję Komisji, że ogólna dyscyplina związana ze sprawozdawczością w tym obszarze polityki poprawiła się oraz że przestrzeganie wymogów wynosi obecnie 95 %; wzywa państwa członkowskie, które nie złożyły sprawozdań w stosownym czasie (Austria, Finlandia, Holandia, Słowacja i Wielka Brytania), do bezzwłocznego naprawienia tej sytuacji;

22. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji w Hiszpanii i we Włoszech, które zgłosiły odpowiednio największą liczbę przypadków nieprawidłowości i najwyższe zaangażowane kwoty, a także do złożenia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania na temat specjalnych środków podjętych w celu rozwiązania problemów powstałych w obu tych państwach członkowskich;

23. wzywa Komisję do sprawdzenia, czy rozbieżność między wyższym poziomem wydatków a minimalnym wskaźnikiem zgłoszonych nieprawidłowości, a także duże rozbieżności we wskaźnikach zgłoszonych nieprawidłowości (Estonia 88,25 %; Cypr, Węgry, Łotwa, Malta, Słowenia i Słowacja 0.00 %) są związane ze skutecznością systemów kontroli, w celu przeprowadzenia przeglądu tych systemów;

24. jest głęboko zaniepokojony odkryciem przez Trybunał Obrachunkowy, że płatności w tym obszarze polityki za rok 2009 zawierały błędy materialne oraz że systemy nadzoru i kontroli były generalnie jedynie częściowo skuteczne w zapewnieniu prawidłowości płatności; ubolewa nad stwierdzonym przez Trybunał Obrachunkowy faktem, że nawet jeśli zintegrowany system zarządzania i kontroli (IACS) jest zasadniczo dobrze skonstruowany, na jego skuteczność negatywny wpływ ma niedokładność danych a bazach danych, niekompletne weryfikacje lub niewłaściwe bądź niekompletne działania naprawcze nieprawidłowości; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania skuteczności systemów nadzoru i kontroli stosowanych w państwach członkowskich, żeby zagwarantować, że informacje dotyczące wskaźnika nieprawidłowości w poszczególnych państwach członkowskich odzwierciedlają prawdziwy i sprawiedliwy obraz sytuacji; wzywa Komisję do rozwiązania problemu niewystarczającej skuteczności IACS;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

25. zauważa, że ostateczne liczby mogą zostać podane jedynie za te lata, które można uważać za zamknięte, a w tym świetle do dnia dzisiejszego najwcześniejszym rokiem, który można uważać za zamknięty, jest rok 2004;

26. ubolewa nad katastrofalną sytuacją związaną z ogólną stopą odzysku w tym obszarze polityki, który w roku 2009 wynosił 42 % zaległej kwoty 1 266 mln EUR na koniec roku finansowego 2006; jest szczególnie zaniepokojony uwagą Trybunału Obrachunkowego, że 121 mln EUR odzyskanych od beneficjentów w latach 2007-2009 stanowi mniej niż 10 % ogółu kwot do odzyskania; uważa tę sytuację za niedopuszczalną i wzywa państwa członkowskie do pilnego jej naprawienia; wzywa Komisję do podjęcia wszelkich stosownych środków mających na celu wprowadzenie skutecznego systemu odzysku, a także do poinformowania Parlamentu Europejskiego w przyszłorocznym sprawozdaniu na temat ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej o poczynionych postępach;

Wydatki: polityka spójności

27. ubolewa, że dane zawarte w sprawozdaniu o ochronie interesów finansowych Wspólnoty za 2009 r. nie stanowią wiarygodnego obrazu liczby nieprawidłowości i nadużyć w tym obszarze polityki, a przeciętnie wysoki poziom nieprawidłowości lub nadużyć może po prostu świadczyć o skutecznych systemach sprawozdawczości lub zwalczania nadużyć;

28. jest głęboko zaniepokojony ujawnieniem przez Trybunał Obrachunkowy, że płatności za rok 2009 zawierały duży błąd materialny (powyżej 5 %);

29. zauważa, że dużym źródłem błędów w wydatkach na politykę spójności jest niestosowanie przepisów dotyczących zamówień publicznych; zwraca się w związku z tym do Komisji o bezzwłoczne zaproponowanie nowych przepisów upraszczających i modernizujących obecne zasady;

30. jest głęboko zaniepokojony ujawnieniem przez Trybunał Obrachunkowy, że przynajmniej 30 % wykrytych przez niego błędów w próbie za rok 2009 mogło być wykrytych i skorygowanych przez państwa członkowskie przed poświadczaniem wydatków do Komisji w oparciu o dostępne tym państwom informacje; wzywa państwa członkowskie do nasilenia działań mających na celu poprawę ich mechanizmów wykrywania i korygowania;

31. wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu Europejskiego o środkach podjętych w związku z nieprawidłowościami zgłoszonymi przez państwa członkowskie i wykrytymi przez Komisję w tym obszarze polityki;

32. nie jest usatysfakcjonowany stopą odzysku przekraczającą 50 % dla okresu programowania 2000-2006; wzywa państwa członkowskie do kontynuowania wysiłków zmierzających do odzyskania kwot nieprawidłowości, a także wzywa Komisję do podjęcia działań w celu zagwarantowania wyższej stopy odzysku – biorąc pod uwagę, że to do obowiązków Komisji należy wykonanie budżetu, jak stanowi art. 317 TFUE;

Wydatki: fundusze przedakcesyjne

33. jest głęboko zaniepokojony nadzwyczaj wysoką ilością domniemych nadużyć w Bułgarii w roku 2009 w zakresie Specjalnego Przedakcesyjnego Instrumentu Wsparcia dla Rolnictwa i Obszarów Wiejskich (SAPARD), który – dla całego okresu programowania – wynosi 20 % i stanowi najwyższy wskaźnik zaobserwowany we wszystkich analizowanych funduszach (spójność i rolnictwo); zauważa, że więcej przypadków domniemych nadużyć zostało wykrytych w drodze kontroli/interwencji zewnętrznych, a nie wewnętrznych/krajowych; zauważa, że Komisja właściwie wypełniła swoje obowiązki, zawieszając płatności w ramach SAPARD w roku 2008 i znosząc to zawieszenie po dokładnych kontrolach w dniu 14 września 2009 r.; wzywa Komisję, aby nadal nadzorowała władze Bułgarii w celu dalszej poprawy tej sytuacji;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

34. zauważa, że Republika Czeska, Estonia, Łotwa i Słowenia nie zgłosiły żadnych nadużyć w związku z funduszem SAPARD i zadaje sobie pytanie na temat wiarygodności zgłoszonych informacji czy wręcz zdolności tych państw do wykrywania nadużyć; podkreśla, że bliskie zeru lub niskie wskaźniki nadużyć, a także odwrotnie, zbyt wysokie, mogą świadczyć o słabościach w systemach kontroli; nawołuje Komisję do przedstawienia danych na temat skuteczności mechanizmów kontroli oraz do przeprowadzania wraz z OLAF-em ostrzejszych kontroli wydatkowania pieniędzy UE;

35. uważa za niedopuszczalną bardzo niską stopę odzysku – wynoszącą zaledwie 4,6 % dla całego okresu programowania – w przypadkach podejrzanych o nadużycia w funduszach przedakcesyjnych i wzywa Komisję do opracowania skutecznego systemu służącego uzdrowieniu tej sytuacji;

Zamówienia publiczne, większa przejrzystość i zwalczanie korupcji

36. wzywa Komisję, właściwe agencje UE oraz państwa członkowskie do podjęcia działań i udostępnienia środków mających zagwarantować, że fundusze UE nie będą narażone na korupcję, do przyjęcia odstraszających sankcji dla przypadków odkrytej korupcji i odkrytych nadużyć, a także do przyspieszenia konfiskaty mienia przestępczego związanego z nadużyciami, uchylaniem się od podatków i praniem pieniędzy;

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania, wdrożenia i okresowej oceny jednolitych systemów zamówień publicznych celem zapobiegania nadużyciom i korupcji, do zdefiniowania i wdrożenia jasnych warunków uczestnictwa w zamówieniach publicznych oraz kryteriów, według których podejmowane są decyzje w sprawie zamówień, jak również do przyjęcia i wdrożenia systemów przeglądu decyzji w sprawie zamówień publicznych na szczeblu krajowym, do zapewnienia przejrzystości i odpowiedzialności w zakresie finansów publicznych oraz do przyjęcia i wdrożenia systemów zarządzania ryzykiem i systemów kontroli;

38. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji w sprawie modernizacji polityki UE w dziedzinie zamówień publicznych pt. „W kierunku zwiększenia skuteczności europejskiego rynku zamówień”; wzywa Radę i Komisję do zakończenia procesu przyjmowania reformy podstawowych zasad zamówień publicznych UE (dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE) najpóźniej do końca roku 2012;

39. w następstwie swojego wniosku sformułowanego w ubiegłorocznym sprawozdaniu na temat ochrony interesów finansowych Wspólnot nawołuje OLAF do przedstawienia w jego przyszłorocznym sprawozdaniu szczegółowej analizy strategii i środków stosowanych przez poszczególne państwa członkowskie w walce z nadużyciami i w zapobieganiu nieprawidłowościom w wydatkowaniu europejskich funduszy, a także w rozpoznawaniu tych nieprawidłowości, w tym również w sytuacjach, gdy są spowodowane korupcją; uważa, że ze szczególną uwagą trzeba podejść do wdrażania funduszy na rolnictwo i funduszy strukturalnych; jest zdania, że w sprawozdaniu tym, obejmującym 27 profili krajowych, należy przeanalizować podejście krajowych organów sądowych i dochodzeniowych oraz ilość i jakość przeprowadzonych kontroli, jak również dane statystyczne i powody w przypadkach, gdzie organy krajowe nie wniosły oskarżenia w następstwie sprawozdań OLAF-u;

40. w następstwie swojego ubiegłorocznego sprawozdania na temat ochrony interesów finansowych Wspólnot nawołuje Radę do zakończenia procesu zawierania umowy o współpracy z Lichtensteinem w możliwie najkrótszym czasie i wzywa Radę do udzielenia Komisji mandatu do negocjowania umów antykorupcyjnych z Andorą, Monaco, San Marino i Szwajcarią;

41. nalega, żeby Komisja podjęła działania w celu zapewnienia jednakowej przejrzystości beneficjentów funduszy UE; wzywa Komisję do opracowania środków mających na celu zwiększenie przejrzystości uzgodnień prawnych oraz do opracowania systemu, w ramach którego informacje o wszystkich beneficjentach funduszy UE publikowane będą na tej samej stronie internetowej, niezależnie od administratora funduszu oraz w oparciu o standardowe kategorie informacji dostarczanych przez wszystkie państwa

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

członkowskie w co najmniej jednym języku roboczym Unii; zwraca się do państw członkowskich o współpracę z Komisją i przekazywanie jej pełnych i wiarygodnych informacji dotyczących beneficjentów funduszy UE zarządzanych przez państwa członkowskie; wzywa Komisję do oceny systemu „wspólnego zarządzania” i do pilnego przedstawienia sprawozdania Parlamentowi;

*

* *

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, Komitetowi Nadzoru OLAF oraz OLAF.

Partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasady dotyczące ich finansowania

P7_TA(2011)0143

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie stosowania rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 224 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 12 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim (europejskie partie polityczne i powiązane z nimi europejskie fundacje polityczne określone w art. 2 ust. 3 i w art. 4 rozporządzenia) oraz zasad dotyczących ich finansowania ⁽¹⁾ (rozporządzenia o finansowaniu partii politycznych na poziomie europejskim), w szczególności jego art. 12,
- uwzględniając rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskich partii politycznych ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego dla Prezydium z dnia 18 października 2010 r. w sprawie finansowania partii na poziomie europejskim, przedstawione zgodnie z art. 15 decyzji Prezydium z dnia 29 marca 2004 r. ⁽³⁾ ustanawiającej przepisy wykonawcze rozporządzenia o finansowaniu partii politycznych na poziomie europejskim,
- uwzględniając komunikat Prezydium z dnia 10 stycznia 2011 stanowiący zmienioną wersję decyzji podjętych przez Prezydium w dniu 13 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając art. 210 ust. 6 oraz art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0062/2011),
- A. mając na uwadze, że art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że „partie polityczne na poziomie europejskim przyczyniają się do kształtowania europejskiej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli Unii”, a Parlament i Rada zgodnie z art. 224 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej określają status tych partii i ich fundacji politycznych, w szczególności zasady dotyczące ich finansowania,

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 z 1.12.2006, s. 127.

⁽³⁾ Zmiany wprowadzone decyzją Prezydium z dnia 1 lutego 2006 r. i 18 lutego 2008 r.